

—Sí. És veritat. Però el que vaig aprendre del meu pare, que com he dit era ganiveter i la voluntat de treball que tenia jo, va fer que per mi sol aprenguéss d'esmolat.

—*També feieu altres feines?*

—Primer em resistia a fer d'altres feines que no fos esmolat, però la clientela m'ho demanava i no m'hi podia negar.

—*Els primers temps d'estar aquí deuriem ésser difícils. No?*

—No ho creguis. Treballant sempre he sigut feliç. En venir em vaig portar feina per tres anys, de can Masons del carrer Portal Nou 29, de Barcelona. La feina consistia en fer tràmecs, motllos de fer pous artesians i falç acerades. Mira, una vegada en Pere Iglesias (Fuster Parera), amb el carro, en va portar a Barcelona 200 dotzenes de falç, i una altra vegada en Joan Rosàs (Can Genís) 175 dotzenes.

—*Penso que es necessitaven moltes hores de treball per fer tanta quantitat d'eines.*

—El treball mai m'ha fet por i de feina n'he tingut tanta com he volgut i he pogut fer.

—*Quina era la jornada de treball vostre?*

—Marxava de Granollers a dos quarts de dues de la matinada i plegava a les nou del vespre. Quan em vaig casar ja no tenia de llevar-me tan aviat ni caminar tant, perquè vivia, i encara hi visc, al mateix lloc de la feina.

—*Quan vareu engrandir la barraca?*

—Fins el cap de quatre anys no la vaig engrandir.

—*Quina màquina va ésser la primera que vareu instal·lar?*

—La màquina de foradar ferro, que em va costar tres pessetes; la manxa, que me la va regalar en Damià de Caldes, i una enclusa que va valguer 50 pessetes. Actualment encara la faig servir.

—*Pobre enclusa. Si es pogués saber els cops que ha rebut durant aquests seixanta anys. Què més?*

—La manxa només va servir un any, perquè vaig acoplar al salt d'aigua un ventilador i em va alleugerir bastant la feina.

—*M'agradaria saber quina quantitat de volants esmolàveu, doncs era una eina que es feia servir molt, sobretot al temps de la collita del blat?*

—Quan tenia 25 anys n'esmolava uns tres milers a l'any i en venia uns tres cents. Tenia clients, a més dels de Santa Eulàlia, a Bigues, Riells, Llíssà, L'Ametlla, Canovelles, Palou, Llerona, etc... Un any, al temps de la preparació de la sega, vaig estar esmolant sis dies seguits i les seves nits. Si convenia esmolava a les fosques, inclús dormint, i ara en ple dia i amb llum quasi no puc.

—*Actualment amb les màquines de segar modernes, segurament no teniu tanta feina. Podrieu dir-me, aproximadament, quants volants esmoleu i quants en veneu?*

—A l'any en venc uns 50 i esmolat altres tants.

—*Heu dit que feieu falç acerades. Em podrieu dir en què consisteix aquesta especialitat?*

—Es feia amb un tros de ferro soldant-hi, al foc, un tros d'acer, i quan arribava a la temperatura de fusió (1500°) el treia del foc i el treballava. Era l'únic que en feia.